

3. oldal
* Kóborkutyákat szállítanak
Nagyváradról az Érmellékre?

5. oldal
* „Meggzálottan” szereti és termeszt a rózsákat
a hegyközszentmiklósi Pintiúta Anna-Tünde

8. oldal
* A gyerekek szeretete mindenek előtt – beszélgetés
Handzó Ilona nyugalmazott székelyhídi tanárnővel

A szeretet nem fogy el sosem

☞ Az érmelléki árva gyerekek otthonának közelgő felszenteléséért imádkozott velünk Böjte Csaba

☞ Fotók: Szabó Csongor

Együtt imádkozhattunk az árva gyerekek székelyhídi Gyermek Jézus otthonának közelgő megnyitása előtt a szeretet egyik legnagyobb követével, Böjte Csaba ferences szerzetessel, aki ez alkalomból celebrált szentmisét városunk katolikus templomában.

Böjte Csaba itt hagyta az otthon jelképesen védő prágai Kiszjézus-szobrot

* Harangszó hívogatta Székelyhíd gyülekezetét a katolikus templomba június 30-án, vasárnap este 6 órakor, amit ismét szeretet és gyermeki vídamság töltött be egy órácska erejére. Böjte Csaba atyát hallgatva min-

denki kicsit levetkőzhetette a hétköznapok gondját és együtt imádkozhatt az érmelléki árvák otthonáért. A remények szerint szeptemberben már fel is szentelik a gyerekvédelmi intézményt, amely az egykori Stu-

Meghatotta a gyülekezetet a szentmisén éneklő gyerekkórus

benberg-kastély épületében fog működni. „A palántot elültettük, arra kérem a polgármestert és a székely-

hídi polgárokat, hogy locsolgassák ezt a palántot” – biztatott összegzésre a Dévai Szent Ferenc Alapít-

vány vezetője az új otthon minél hamarabb megépüléséért.

☞ Folytatás a 7. oldalon

Lezárult a lassítógáták projektje

☞ A júniusi esőzések „bizonyította tudását” a nemrég átadott két árvízvédelmi létesítmény

* Megtartották a székelyhídi árvízvédelmi gátak létrehozását és a vízminőség javítását célzó európai uniós projekt zárókonferenciáját Székelyhídon. A június 26-án a múzeum épületében megtartott találkozón a város vezetőjén kívül felszólaltak a projekt partnerei és a kivitelező Gavella cég képviselője, valamint Pásztor Sándor, a Körösök Vízügyi Igazgatóságának műszaki igazgatója. Az előadásokat követően a meghívottak közösen ellátogattak a május végén átadott mindkét gáthoz, amelyeknek a közelmúltban alkalmuk nyílt „megmutatni”, milyen hasznos ez a beruházás. Június 10-én ugyanis majd egy óra leforgása alatt mintegy 65 milliméter/négyzetméter eső zúdult városunkra, amely a gátaknak köszönhetően sehol sem okozott károkat. Így elmondhatjuk, hogy a gyakorlatban is jelesre vizsgázott a székelyhídi gátépítési projekt.

Az esővizet és az olvadó hó vizét összegyűjtő gátakba beépített, állítható zsilipek segítségével a vízgűjtő területekről szabályozottan engedhető le az összegyűlt csapadék. A létesítmények felállítását az indokolta, hogy 2008 nyarán a folyamatos és kiadós esőzések következtében árvíz öntötte el településünket, jelentős károkat okozva köz- és magántulajdonokban, lakóházakban. A gátak megépítésére sikeresen pályázott városunk polgármesteri hivatala, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság Hajdú-Bihar megyei kirendeltsége és a Bihar

Megegyezési Tanács a Magyarország–Románia határon átnyúló együttműködési program 2007–2013 keretében az Európai Regionális Fejlesztési Alaphoz. A projekt összköltségvetése 568 275,20 euró volt, amelyből Székelyhídnak

15%-os önrészt kellett biztosítania. A gátak építését 2011-ben kezdték meg, melyet a módosított határidő és az ideai szélsőséges időjárási viszonyok ellenére is sikeresen befejezték.

☞ Er hangja

Megtekintették az elkészült lassítógátakat a zárókonferencia meghívottjai

Konstruktív falugyűlések

* Megkezdte tavaszi falugyűlés-sorozatát Béres Csaba, Székelyhíd város polgármestere, aki eddig Hegyközszentmiklóson, Csokalyon, Érolasziban és Nagyágán több mint száz helyi lakossal találkozott. A falvak vezetőivel közösen rendezett fórumokon a felmerülő problémák megoldásához operatív módon állt hozzá a városvezető: a gyűlésekről jegyzőkönyv, videó anyag és az esetek sürgősségi sorrendjét szem előtt tartó feladatlista is készült.

Jellemzően a víz- és csatornahálózat állapotaival, a közvilágítással és a gyalogátkelő helyekkel kapcsolatos kérdések szerepeltek a teendőik élén, ezek mellett az útburkolatok, járdák kivitelezését, a vízelvezető árkok takarítását és buszmegállókat létesítését említették a felszólalók. A közbiztonság helyzete, a földtulajdonok tisztázása és a közbirtokossággal kapcsolatos gondok rendezése is szerepel a fontos teendőik listáján. Béres Csaba beszédeiből az egyházaknak nyújtandó és a helyieknek szánt önkormányzati támogatásról szóló bejelentések aratták a legnagyobb tetszést az amúgy higgadt, kulturált hangnemben zajló gyűléseken.

Az elkövetkezendő hetekben Érköbölkúton és Székelyhídon több helyszínen folytatódik a falugyűlés-sorozat, melyekről plakátokon és szórólapokon értesítik a lakosságot.

☞ SZCS

Ingtatlankérdések a középpontban

Munkában a székelyhídi városi tanács

* A székelyhídi városi tanács június 28-án tartotta soros ülését a székelyhídi polgármesteri hivatal tanácstermében, Karancsi Béla (RMDSZ) elnökletével. A tíz napirendi pontot többnyire egyhangúan fogadta el a grémium, a legtöbb hozzászólás és észrevétel az olasz kultúrházat és környékét érintő telkek visszavásárlásával kapcsolatban hangzott el.

Cservid Levente RMDSZ-es tanácsos a pénzügyi bizottság jelentésében a költségvetés módosítását kérte célirányos állami pénzek ütemezéséről, a székelyhídi víz- és csatornahálózat befejezésére érkezett százezer, illetve

a Nagykágyát Hegyközszentmiklóssal összekötő út további építésére érkezett 500 000 lejt illetően. A testület egyebek mellett határozott egy török tulajdonban lévő textilipari cég üzemépület bérletéről, és annak feltételeiről, a központban található volt banképület elbontatlan beton alapzatának hasznosításáról, az inkubátorház üzemcsarnokának bérletdíj módosításáról, egy új szippantós kocsis vásárlásáról és a 2012/26-os sürgősségi kormányrendelet által lehetővé tett önkormányzati jogi problémákkal foglalkozó ügyvéd alkalmazásának szükségességéről.

szcs

Nézzé péntekenként az *Ér Tv*-t!

„NEXT media generation” (következő mediageneráció) – ez a mottója annak a határon átnyúló EU-s pályázatnak, melynek köszönhetően a székelyhídi *Ér hangja* havilap munkatársai és más, a média iránt érdeklődő székelyhídiak részt vehettek egy mindegyikük számára fontos médiaképzésen, amit egy médiastúdió létrehozása, berendezése követett. Ezek eredményeképpen láthatják a székelyhídi *Ér Tv* adásait minden pénteken este, jelenleg még internetes formában a www.erhangja.ro honlapon.

Kirándulás a Tordai hasadékhöz

* A Tordai hasadékhöz kirándult gyereknapon a csokalyi református gyülekezet apraja-nagyja. Reggel hat órakor hagytuk magunk mögött a munkát, tanulást, a megszokott teendőinket és indultunk útnak, száztizenkilencen!

A reggeli álmoságot hamar elnyomta az izgalom, a kétség, hogy vajon milyen idő vár ránk a hegyek között. Az első és egyetlen pihenőt jóval a Királyhágó után tartottuk, így tíz óra körül megérkeztünk a tordai sóbányához. Egy fiatal magyar idegenvezetővel indultunk felfedezésre. Tőle tudtuk meg, hogy a ma is létező sóbányát 1690-ben nyitották meg, de a só kitermelését gazdasági okok miatt 1932-ben leállították. Azóta csak turisztikai látnivaló és gyógyhely. Közel három órát töltöttünk el a bánya mélyében, ahol legfőképp a vallásórások unszolására minden lehetséges szabadidős eszközt kipróbáltunk: óriáskereket, biliárdot, pingpongot és csónakáztunk a bányatón. Tartalmasan és igen szórakoztatóan teltek az órák.

Két óra körül kissé fáradtan a bányában való lépcsőzéstől indultunk el a Tordai hasadékhöz. Ekkor még verőfényes napsütés fogadott bennünket. Közösen piknikeztünk a fűben, majd szabadidő következett. Az idősebbek élvezték a friss levegőt, a gyönyörű tájat és a millióféle réti virágot, a bátrabbak pedig elindultak a hasadékok végigjárni. A többség felútról visszafordult, hiszen az eső illata már érződött a levegőben (persze közrejátszott ebben a döntésben a fáradtság és egy kis lustaság is). Az út még így is hosszú volt visszafelé, a helyig, ahol találkozott a csoport. A csapat legbátrabb tagjai nekiveselkedtek a hasadék megmászásának. Nehéz eldönteni, hogy jó vagy rossz döntés volt ez. Hatalmas eső következett. Teljesen eláztatott mindent és mindenkit. Ennek ellenére senki nem csüggedten vagy mérgeesen érkezett vissza a buszhoz. Mindannyian mosolyogtunk, jót nevetettünk a történeteken, majd száraz ruhába bújva megettük a még megmaradt uzsonnát, és jókedvűen indultunk hazafelé.

A hazafele vezető út egy részét a csapat a buszon végigénekelte. Még az sem okozott problémát, hogy hol a szöveg, hol pedig a dallam nem ment túl tökéletesen. Egy hosszabb pihenő, feltöltődés Feketetón következett. Itt mindenki megmozgatta a lábait, még szívott egyet a friss levegőből, majd következett kirándulásunk utolsó része. Az út ezen szakasza már jóval csendesebben telt, mint az eddigiek. A kellemes fáradtság öntött el mindenkit és a busz nagy része álomba merült. Nagyváradtól azért a szíve mélyén mindenki várta, hogy hazaérjen és a saját puha ágynában nyugovóra térjen.

Tizenegy óra fele aztán ismét hangosak lettek Csokaly utcái. Megérkezett a három busz a református templom elé. Fáradtan, elázva, de mosollyal arcunkon tértünk hajlékunkba.

Hála legyen Istennek, amiért ilyen gyönyörű napot ajándékozott meg bennünket!

Forró Emese

Évszázadokkal ezelőtti hangok a citeratalálkozón

Citeraszó és népdalénekek repítette vissza a székelyhídi hallgatóságot egy ősapáink korabeli mulatságba néhány órácska erejéig a júniusban megrendezett citeratalálkozón. Több előadó is bemutatkozott, remélhetően egy új hagyomány megeremtésének részeseiként.

Hevesi Zoltán

Múltidézés: hogy unokáink is ismerjék a citera hangját

* Minden jelenlétnek garantáltan különleges és páratlan élményben lehetett része a június 8-án megrendezett citeratalálkozón. Helyi és anyaországbeli művészek egyaránt megcsillogtatták tehetségüket a székelyhídi múzeum épületében megtartott rendezvényen. A kitűnő hangulat megeremtéséért köszönetet mondhatunk a Létavérsi Citerazenekarnak, az Érmihályfalvi Hagyományőrző Citerazenekarnak, a pocsjai Berettyó Népzenei Együttesnek, Bertalan Attila zeneszűnek Asszonyvásáráról, illetve két Hegy-

közcsatárról érkező fellépőnek, Molnár Istvánnak és Balázs Gyulának.

A rendezvény nem titkolt célja az volt, hogy a citerázás hagyományát újjáélesszék, és ezt a honfoglalás kori hangszer népszerűbbé tegyék. „A fő szándék, hogy egyre több fiatalal kell megismertetni az ősi zenei kultúrát és megszerettetni azt. Korunkban egyre kevesebb szerepet kap a hagyományok ápolása és múltunk előtti tisztelgés, de mint tudjuk, múlt nélkül nincs jövő” – hangzott el Tank György szervező kijelentése, amely

akár a rendezvény tételmondatának is tekinthető. Székelyhídon először tartottak ilyen jellegű népzenei találkozót, de mind a szervezők, mind a résztvevők remélik, hogy nem utoljára, és a jövő év júniusában ismét találkozhatunk ugyanitt.

A rendezvény kezdeményezője a Bihar Megyei Kulturális Hagyományőrző és Népművészeti Központ, karöltve a székelyhídi polgármesteri hivatallal és a budapesti Nemzeti Művelődési Intézettel.

Mészáros Klaudia

A zene az kell, hogy ne vesszünk el...

A húros hangszereket mutatták be a zeneoktatási koncerten

Zeneoktatási koncertet szerveztek a diákok számára Székelyhídon. A másodsorra megtartott esemény június 7-én a helyi múzeum épületében zajlott, mely Bogdan Dina zenetanárnő és férje Florin Dina, a helyi tanácsosi testület, valamint koncert előadói, a Nagyváradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara tagjainak közös kezdeményezésével jött létre.

* A nemrég szervezett első koncert témája a húros hangszerek bemutatása köré csoportosult, míg ezt az alkalmat a fűvös hangszereknek és ezekre felépített zeneműveknek szentelték. A koncert háziasszonya ezúttal is

Bulzan Annamária énekesnő volt, aki magával ragadó lelkesedéssel magyarázott a résztvevő diákoknak és érdeklődőknek a fűvös hangszerek felépítéséről, sajátosságairól és az ezekkel előadott zeneművekről és szerzőkről. Megismerkedhettünk a trombitával, kürttel, harsonával, tubával, fuvalával, oboával, klarinétal és faggottal. A hangszerek részletes bemutatása mellett híres zeneszerzők művei csendültek fel a múzeum nagytermében, a fűvösök csodálatos hangszerei megszólaltatták Johann Sebastian Bach, Carl Orff és John Williams műveit is. A többszörös Oscar-díjas amerikai zeneszerző dallamaival a sci-fi rajongóknak kedveztek, hisz ki ne ismerné a *Star*

Wars (Csillagok háborúja) sorozatába tartozó kultikus filmek betétdalát?

A diákok és egybegyűltek ezúttal is kitűnően érezték magukat a leckeconcerten, habár meg kell jegyeznem, a múltkori alkalomhoz képest megcsappant a zenekedvelő közönség száma. De remélhetőleg, a következő ismét szép számban összegyűlünk, hisz a 2013-14-es tanévben a koncertsorozat folytatódik majd. A következő koncertek témája az ütőhangszerek megismerése lesz, és a szervező reményei szerint az összes hangszer összegző alkalom is eljön a jövőben, melyről biztosan tudomást szereznek majd lapunk hasábjairól.

Ér hangja

Programdömping a családi napon

☞ Számtalan kikapcsolódási lehetőség várta a családokat a városi sportpályán

Várattott magára az össznépi rendezvény az időjárás viszontagságai miatt, de június 16-án végre a felhők is „egyetértettek” a szervezőkkel és startolhatott is a II. Családi nap Székelyhídon.

* Mivel a program már a tavalyi évben is nagy sikert aratott a kilátogatók körében, idén sem volt kérdés a székelyhídi önkormányzat és a Pro Székelyhíd Egyesület számára, hogy megszervezzék-e vagy sem családi napot. Szép vasárnap reggelre ébredt minden résztvevő és szervező a II. Családi napon, volt idő készülődni, kipakolni, hogy minden teljes legyen. A sportpályán főként a gyermekeknek kedveskedtek a jelen lévő szórakoztatók és árusok. Mind tudjuk, hogy nincs szabadtéri családi rendezvény vattacukor és pattogatott kukorica nélkül, ezt az idén is hajdúböszörményi vendégárusoknak köszönhattük meg. Rögtön utánuk következtek az arcfestők, akik elárulták, melyek a kedvelt minták: a lányok általában virágokat, indákat vagy pillangót és katicát kértek, míg a fiúk körében a tűzokádó sárkány, Pókember és társai hódítottak. Nem volt nehéz megtalálni az arcfestőket, hiszen a fák hűs árnyékában alkottak, a színpad mellett, amin egész nap ment a műsor Fekete Katalin vezetésével. Először a reggeli tornát vezető lányoknak adott helyet a színpad, majd ha már sportnál tartottunk, a székelyhídi Phoenix Sportegyesület karatésai mutatták meg, miért is irtunk már számtalan alkalommal róluk és eredményes szerepléseikről. Cseréj nem maradt épen, hihetetlen ütésekkkel és rúgásokkal aprítottak fiúk és lányok. Őket a bohócok követték, akik lufihajtogatással, énekekkel szórakoztatták a jelenlevőket. Még két óvodás csoport

is bemutatta táncstudását, előbb a hupikék törpispapok alá bújó apróságok járták el koreográfiájukat, majd a klasszikusabb piros kendős lányok-fehér inges fiúcskák felállás következett, míg a büszke anyukák és apukák lenről mosolyogtak. Sok gyermekjáték ide vagy oda, a szülők sem ülhetek tétlenül egy percig sem. A nehéz gépekből összeállított traktorsimogató nemcsak mezőgazdasági géppel várta a kíváncsiskodókat. Szabad bejárást kapott mindenki a tűzoltós rohamkocsiba, markológépbe és az AVE cég hatalmas szemeteskocsijába is – természetesen felnőtt felügyelettel. A kisebb géppark látogatói tombolókat is kaptak az AVE cég munkatársaitól, mellyel mindenki kapott minimum egy nyalókát. A nyalókákat az Ér hangja Egyesület munkatársaitól lehetett átvenni egy *Ér hangja* levonóval együtt. A médiasátor helyett adott az *Ér Tv*-s forgatócsoport szükséges felszerelésnek, ugyanott történt a folyamatos internetes képfeltöltés is, de ezek mellett bárkit kisegítettek, ha információra volt szükség a rendezvény-

☞ Fotók: Kóvári Krisztián

Hatalmas sikert arattak a családi napon a gyerekek körében a bohócok

nyel kapcsolatban. A versenyszellemmel rendelkezőket például elirányították a Székelyhídi Diáktanács

standjához, hogy iratkozzanak bátran a családi staféta versenyre, a büntetőrúgásos mérettetésre vagy főzőversenyre. Mindhárom lehetőség jó „csapatépítőnek” bizonyult. A családi staféta, amit Hegyesi Viktor és Kozma Sándor tanár urak vezényeltek, jól megmozgatta a család fizikumát, főleg a rekeszizmokat. A büntetőrúgásokhoz az apa-gyerek csapatmunkára volt szükség, míg a főzőverseny végén egy asztalnál mindenki megtarthatta élménybeszámolóját a családi napról. A művészek is találhattak a maguk számára a megfelelő elfoglaltságot, ugyanis a debreceni Pergő Népegyüttes művészeti vezetője táncház és számos népi hangszer kíséretében tett látogatást a családi napon, a baba-mama kör meghívására. Szintén a baba-mama körnek köszön-

hatték az anyukák a nap végi lazítást, melyet jogagyakorlatokkal hajtottak végre – épp jó időben, amikor már levonult a nagy zibongás a sportpályáról. Miután a gyerekek ugráltak még párat a hatalmas légvárban vagy a kisebb méretű trambulínon és kisorsolták a tombolókat is, mindenki hazatérhetett elfogyasztani a késői ebédet, a programok ugyanis délelőtt tíz órától egészen délután négy óráig tartottak. Reméljük, hogy a szervezők vágyai teljesülhettek a II. Családi napon és mindenki nagyszerűen érezte magát. Reménykedjünk abban is, hogy a napsugarak nem csak napsemüvegereteket villantottak meg, hanem azt az érzést is, hogy milyen jó együtt lenni azokkal, akiket szeretünk, és egymásra odafigyelni.

☞ **Bíró Orsolya**

Változatos szórakoztatások és ínycsiklandó bográcsok Csokalyon

* Nagy volt a sürgés-forgás Csokalyon, hiszen mindenki izgatottan várta június 23-án a vasárnapi családnapot. Előző nap korán reggel indult mindenki bevásárolni a másnapi bográcsfőzőversenyhez. A férfiak ez idő alatt lenyírták a fűvet a focipályán, kihordták a padokat, székeket. Késő délután mindenki elfoglalta a számára legalkalmasabbnak tűnő helyet a másnapi „megmérettetéshez”. Kikerültek az első csapatáslók is. Az este nagy izgalommal telt, hiszen jött fentről az áldás, szakadt az eső, elvették az áramot, így mindenki azon rágódott, hogy vajon másnap megengedi-e az időjárás, hogy egész nap a szabadban legyünk.

Vasárnap reggel gyönyörű, verőfényes reggelre ébredtünk. Az előkészületek hamar megkezdődtek a pálya szélén a bográcsok mellett. Beindult a krumplipucolás, hagyma-, hús- és zöldségáprítás. Azonban tíz óra után elcsendesült a környék, hiszen tizenegy órától kezdődött az istentisztelet a református templomban. Közösen adtunk hálát a jó időért és kértük Isten áldását az egész napunkra. Az istentisztelet fényét emelte, hogy keresztelő is volt a gyülekezetben.

Egy órától aztán beindult az élet. Megkezdődött az aszfaltrajzverseny, amely a gyerekek körében nagy sikert aratott. Köreikben igen népszerű volt még az arcfestés is. Péter Emese

grafikus déltől várta a lurkókat, hogy különböző motívumokkal díszítse arcukat. A felnőttek a bográcsok körül szorgoskodtak, hiszen mindenki azt szerette volna, ha az ő főzje nyeri el

leginkább a zsűri tetszését. Közben egy időre mindenki letette a fakanalat, hiszen közös zumbára (*latin tánc aerobic – szerk. megj.*) hívta az összegyűlteket Kozma Sándor tor-

natanár. Jól megmozgattuk minden porcikánkat, kellemesen elfáradtunk, így jöhetett a jól megérdemelt pihenés és ebéd. Összeállt a zsűri és a Mamut és a csorda csapatának főztjét ítélték a legjobbnak.

A nap közös családi vetélkedőkkel folytatódott. Papa, mama, gyerekek, mindenki be kellett mutassa, hogy mennyire ügyes, gyors, leleményes bizonyos szituációkban. Tizenkét csapat mérte össze rátermettségét. A verseny győztese pedig egy igen sokszínű csapat lett: ifj. Kolman György, Elekes Anita (ápolónő) és Barabás Dániel (a református gyülekezet kántora). A kisebbek ez idő alatt a homokvár építő versenyen bizonyították hozzáértésüket. Ezen a versenyen kéz és ruha nem maradt szárazon és tisztán.

Öt órától a férfiak vették át a főszerepet. Hat csapat versenyzett a focibajnokságon. Minden csapat játszott mindegyikkel. Kemény verseny után a tavalyi győzteseknek sikerült megőrizniük a bajnoki címet.

Hat órától következett az óvodások ünnepe, melyben Nyíri Edit óvónő gyerekei búcsúztak az ovitól, hiszen ők szeptembertől már iskolások lesznek. Igen sokszínű előadásuk volt: modern tánc, néptánc, énekek, jelenetek és versek szórakoztatták a nézőket.

Az napot éjfélig tartó buli zárta.

☞ **Forró Emese**

Az egész család ügyességére szükség volt a vetélkedőn

Mi vágjuk, te vágod?

STIHL-usgyakorlatok GV Team-módra

* A címben szereplő fordulat a székelyhídi GV Team sportfavágó csapat egyik jelmondata. Ennek szellemében vágta, sőt aprította, szeletelte a különböző farönköket a csapat öt tagja (Nagy Botond csapatkapitány, továbbá Dan Petrescu, Nagy Csongor, Pálfi Károly és Cristian Marina), akik részt vettek június 9-én Kolozsváron, az egyik multinacionális bevásárlóközpont parkolójában szervezett országos Stihl-kupán. Mondhatni, abszolút székelyhídi főlény volt jelen, hiszen rajtuk kívül mindössze hárman kvalifikáltak magukat az országos versenyre – ők a Stihl Timbersports aradi és vajdahunyadi csapatának tagjai. A versenyt nagy médiafigyelem követte, hiszen a *Pro Tv* élő adásban közvetítette az eseményt, a nézők száma ugyanakkor némi-

leg elmaradt a várakozásoktól – pedig a szervezők mindent elkövettek, hogy interaktívvá tegyék ezt a közel háromórás show-t: a versenyszámok közti szünetekben, amíg a technikusok előkészítették a színpadot, a nézők számára is szerveztek kisebb versenyeket.

Maguk a „nagyok”, vagyis az országos döntő résztvevői páronként mérték össze erejüket, öt különböző versenyszámban (ezek között volt baltás, kézi keresztvágó fűrész és motoros láncfűrész vágás is). Valamennyi versenyszámnak pontos szabályai vannak, amelyek betartását egy brit versenybíró is felügyelte. A bajnokságot végül Dan Petrescu nyerte meg, Nagy Botond pedig ezüstérmes lett. Rajtuk kívül még a hunyadi Costel Pleș állhatott

Maximális koncentrációval méri az ütéseket a sportfavágó

fel a dobogóra. A bajnokság tétje volt ugyanakkor az is, hogy kik képviselhetik Romániát az október végi, stuttgarti világbajnokságon – a négyfős keretnek így tehát két székelyhídi tagja is van, akiknek ezúton is szeretnénk gratulálni, akárcsak Nagy Csongornak, aki ekkor ugyan csak a tartalékos 5. helyet szerezte meg,

az országos verseny után néhány nappal azonban Olaszországban részt vett egy világversenyen, és itt aranyérmes lett a 25 év alattiak kategóriájában.

Székelyhíd lassan sportfavágó nagyhatalom lett. Mi már vágjuk.

✂ Hevesi Zoltán

A hegyközszentmiklósi Toldysok a Berek-kupán

* Érkeserűben rendezték meg a VI. Berek-kupa kézilabda-mérkőzést június 6-án. Érkeztek kézilabdások Félegyházáról, Kiskerekiből, Hegyközszentmiklósról és természetesen a helyi diákok is részt vettek. Minden kategóriában két csoportba voltak sorolva a csapatok – közölte

Zsigmond Levente hegyközszentmiklósi tornatanár. A fiúknál első helyet a kerek csapat vitte el, második helyezést Keserű fiúcsapata lett, harmadik helyet Félegyháza érte el.

A hegyközszentmiklósi fiúcsapatnak nem sikerült dobogós helyet elérni, mert a III. helyért folyó meccset kiengedték a kezükből, hosszabbításban kaptak ki. A lányoknál a hegyközszentmiklósi Toldy lánycsapata szerezte meg az első helyet. A gólkirálynőnek járó díjat holtversenyben Molnár Edina-Emma VI. osztályos tanuló és Bakó Nikolett VIII. osztályos tanuló vihette haza. A legjobb kapus címet Szilágyi Regina kapta. Fontos megjegyezni, hogy első alkalommal lépett pályára a III. osztályos Maria Tănase, aki ifjú újoncként alkotott nagyot a toldys csapatban.

✂ Béres Angéla

Neves sportfavágóedző érkezett hozzánk Amerikából

* Carson Bosworth (képünkön) neve igazi védjegy a timbersport néven világszerte népszerű sportfavágásban. Világbajnoki ezüstérme mellett többszörös amerikai bajnoknak mondhatja magát, összesen, a sportágban elért sikerének felsorolásához nem áll elég hely e cikk megírásakor rendelkezésünkre. Az edzősködés mellett

is aktív sportoló június végén egy hétre Székelyhídra érkezett, hogy tapasztalataival, tanácsaival segítse a helyi GV Team sportfavágóinak felkészülését az idei versenyekre.

A napi egy közös edzésen túl is a favágókkal a környéket járó szakember elmondta, hogy tizenötödik alkalommal jár Európában és Romániában, szeret itt lenni, kedveli a székelyhídi „sráckat”, örömmel segít nekik és külön hívást jelent számára az utánpótlás korú versenyzők felkészítése. Az államokban, jellemzően ilyen fiatal versenyzőkkel nem találkozunk, hiszen ott csak tizennégy éves kortól kezd el a gyerekek a sportfavágást és az egyete-

meken, ahol ő is tanít, teljesedik ki az utánpótlás nevelése.

A román bajnoki címmel is büszkélkedő Dan Petrescu és társai a nyelvi problémákat könnyen áthidalva, figyelemmel követték Carson minden mozdulát, a balták élezésétől a rönkök helyes berajzolásán át egészen a favágásig.

Amikor arról faggattuk a neves szakembert, hogy mennyire ismertek a székelyhídi sportfavágók a világon, mosolyogva mondta, hogy bizony öt évvel ezelőtt bajban lett volna, ha ugyanezt kérdezték volna tőle, az sem biztos, hogy a kontinens eltalálta volna, mára azonban, köszönhetően az elmúlt évek figyelemre méltó sikereinek, a sportágban mindenki megtanulta az érmelléki város nevét. Elismerően szólt továbbá az itt folyó szakmai munkáról, az utánpótlás nevelésről és kihangsúlyozta, hogy az edzés körülmények is messze jobbak az általa máshol tapasztaltaktól.

✂ szcs

Gyermelyi focitábor érmelléki gyerekekkel

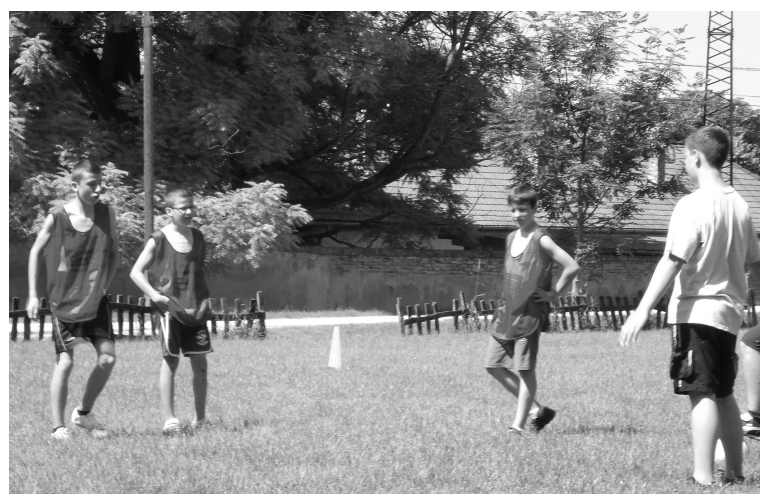
* Labdarúgó edzőtáboron vehettek részt a székelyhídi gyerekek a magyarországi Gyermelyen (Komárom-Esztergom megye) június 17 és 21 között. A szervezők tizennégy gyereket tudtak volna fogadni, sajnos az utélévelproblémák miatt mindössze hatan vágunk neki az útnak, három tizenkét éves: Colman György, Selmeczi Róbert, Orosz Tamás és három tizenhárom éves: Költő Dávid, Antal Krisztián és Szűcs János. Előző két alkalommal Kozma Sándor testnevelő szakos tanár vezetésével utaztak a fiúk, idén pedig alulírottára esett a választás.

Arra, hogy milyen fogadtatásban lesz részünk, Kozma Sándor nagyjából felkészített minket, de amit kaptunk, az minden képzeletünket felülmúlta. Rajtuk kívül húsz gyerek érkezett a felvidéki Kürt faluból és mintegy ötvenen vettek részt a házilag szervezett Gyermelyről és a környező falvakból.

Hétfőtől péntekig vártak ránk a különböző programok, edzések és versenyek. Mi és a felvidéki magyarok a helyi sportcsarnokban voltunk elszállásolva, a helyi iskola kápterében pedig napi ötször (!) étkezéssel vártak bennünket.

Napi két edzést vezettünk a gyerekeknek, közös edzésprogramot készítettünk, bár a közel 36-37 fokos kánikula többször keresztbe húzta a számításainkat. Két kemény nap után a szerdai nap egy kissé lazábbra sikerült, már ha egy hatkilométeres gyalogtúrát lazábbnak nevezhetünk. A közeli Gyarmatpusztára látogattunk át, ahol megejtettük a már hagyományosnak nevezhető házi focibajnokságot U10-es, U12-es és U14-es csoportokban. Az alacsony létszám miatt mi csak az U12-ben tudtunk részt venni, de ott nagyon szép eredményt értünk el. Három a három elleni játékokban, hét

csapat közül a Költő, Szűcs, Antal az első, míg a Colman, Selmeczi és Orosz összeállítású székelyhídi csapat a harmadik helyen végzett. A focizás után a helyi lőtérén légpuskával lehetett

Gyermely kitűnő körülményeket biztosított a tartalmas edzőtábornak

a fiúk, emlékként hazahozhatták a lőlapot, amit legalább egyszer mindenki eltalált.

A csütörtöki edzések után az utolsó napon, pénteken autóbusszal kiránduláson vettünk részt Tatán, a zivataros városban. Edzési lehetőség itt is akadt, a srákok körbefutották a Cseke-tavat

(kb. 2 km), majd átsétáltunk a város talán leghíresebb tavához, az Öreg-tóhoz. A közel 250 hektáros tó, a világ legfontosabb vízi élőhelyeinek védelmére született nemzetközi, ún. Ramsari-egyezmény hatálya alá tartozik. Európa egyetlen olyan városi tava, melyen az őszi és téli hónapokban vadludak és más költöző madarak tizezrei találnak átmeneti menedéket. Az Öreg-tó és környéke ma természetvédelmi terület, de mivel szinte körülről Tata városa, pihenési, turisztikai célokat szolgál, ezért is választották a gyermekiek kirándulóhelynek. A nap fénypontja a sárkányhajózás volt, több csoportban mindenki evezhetett egy-egy órát.

Délután értünk vissza Gyermelyre, megtörtént a táborzárás, és indultunk is hazafelé. Este mindenki otthon hajtotta álomra a fejét abban bízva, hogy jövőre talán újra mehetünk. Foci, ismerkedés, kirándulás, pihenés, erről szólt a tábor. Köszönjük, Gyermely!

✂ Juhász György

„Megszállott” virágszeretők

Q Nem rózsás a hegyközszentmiklósi rózsatermesztők helyzete

Csendben, küszködve rózsákat és más virágokat nevelnek Hegyközszentmiklóson a magukat megszállottaknak nevező termesztők, és amint megtudtuk, közel sem rózsás a helyzet a kis kertészet életében. A kezdetekről, a termesztés mikéntjéről és a jövőbeni tervekről kérdeztük Pintiúta Anna-Tündét.

– Hogyan kerültek kapcsolatba a rózsákkal, a rózsatermesztéssel?

– Talán tizenöt évvel ezelőtt kezdődött, amikor idekerültem Hegyközszentmiklóásra. Akkor már volt itt a páromnak egy kisebb kertészete többféle rózsából, amik az akkori igényeknek meg is feleltek: csodás illatú, gyönyörű angol tearózsák voltak. Annyi volt a gond, hogy nem voltak olyan tartósak, mint a mai keresztezett fajok. Amikkel most rendelkezünk, mind holland hibridek, arra lettek kitalálva, hogy minél tartósabbak, szebbek legyenek, de ennek áraként elveszítették az illatukat. Ezzel szemben mai napig is a rózsák mindig, mindenhol jelen van. Tehát a páromnak köszönhetően kerültem a rózsák közelébe, és ahogy múlt az idő, nőtt a kereslet erre a fajta virágra és igényesebbek lettek a vevők, többfajta rózsák került forgalomba, így mi is próbáltunk felzárkózni. Eljutottunk odáig is, hogy kicseréltük az egész állományt olyan nyolc évvel ezelőtt, de az elején kétezer tővel indultunk. Aradról vettük a rózsátöveket, ott választottuk ki katalógusból a fajtákat, mint laikusok. Hazahoztuk őket, s kezdtünk csodálkozni, hogy nagyon nem úgy viselkednek, mint a régiék. Sokkal kényesebbek, munkai igényesebbek, rövidebb az élettartamuk, de végtére is tudtuk, mibe vágunk bele a hibridvásárlással, mert tudtuk, hogy az a piacképes.

– Melyek egy rózsátó életének állomásai?

– Természetes körülmények között három ciklusa, három nyílása van egy rózsának. Viszont a fólia alatt nevelt rózsáknak eggyel több, azaz négy nyílása van egy évben, ami azt eredményezi, hogy hamarabb megöregszik és három év után ki is kell cserélni, mert kimerül, kitermeli magát. Egy tő csodálatos virágokat tud hozni, igaz, csak három vagy négy szálat, de azok megnőnek két méteresre is. A virágokat mindig vágjuk és áruba bocsájtjuk, többnyire Váradon.

– Milyen fajta rózsákról beszélhetünk az Önök állományában jelenleg?

– Főként fehér és sárga rózsákat termesztünk és természetesen pirosat. Mindegyikből többfélét, amelyeket angol elnevezések különböztetnek meg. Kiemelném például a Black Magic fajtát (*képtünkön – szerk. megj.*), amely egy nagyon mély bordó, már-már fekete rózsák, az érdekessége, hogy minél hűvösebb az idő, annál sötétebb a színe. Van még a Grand Gala, amely egy bordó, tövis nélküli rózsák. Sárgából pedig mi a Millionaire-t termesztjük.

– Milyen nehézségekkel kell szembenéznünk rózsatermesztőként?

– Sajnos azt mondhatom, hogy szinte csak nehézségeink vannak. Bizonyos fokú megszállottság kell ahhoz, hogy valaki rózsatermesztő legyen Romániában, mert segítséget sehogyan sem kapni se az államtól, se az EU-tól, mert kicsi a terület vagy nem fogadják el a rózsatermesztést mint támogatandó gazdasági tevékenységet. Pedig minket a szárazság, a sok eső, a kártevő háromszor úgy sújtanak, mint az összes többi kultúrnövény termesztőjét. A rózsák nagyon érzékenyek a vegyszerekre is. Nincs olyan speciális vegyszer, amely kizárólag rózsára lenne kitalálva. Ezeket mind mi keverjük és tapasztaljuk ki, hogy megfelelnek-e. Van ugyan szakirodalom a rózsatermesztésre, de mind a holland

szintű technológiához, mechanizmusokhoz igazodnak, és az ott kitenyészett fajtákról szólnak. Mindent mi találunk ki, amivel menteni, erősíteni próbáljuk őket. Például vad alanyba oltjuk őket, hogy minél jobban alkalmazkodjanak a környezethez, merthogy Szentmiklós talaja nem igazán alkalmas virágtermesztésre. Mindemmel elmondhatjuk, hogy a megszállottság és a virágok szeretete, ami átsegít. Így termesztünk királyliliomot, holland íriszt is. Ez úgy alakult ki, hogy ebből akartunk megélni évekként ezelőtt, és akkor még nagyon jól működött ez, el tudtuk tartani az egész családot belőle. Az év minden szakaszában végig akartunk termesztetni valamilyen virágot, ezért kezdtük a tulipánnal, aztán jött az írisz, rózsák, ami nagyjából folyamatos volt, liliomok, s aztán a krizantém. Mindent ugyanitt termesztünk, kikísérleteltük azt, hogy melyik virág mit bír meg maga mellett ugyanabban a földben.

– Hol találhatnak piacot a rengeteg munka gyümölcsének, jobban mondva virágának?

– Nagybani piaca nincs ennek az ágazatnak, saját cégünk, standunk van, azon próbáljuk meg

eladni amit lehet. De itt is, mint bármilyen más szektorban, jelentkezik az a gond, hogy nincs vásárlóerő. Mindenki szembesül azzal, hogy szinte semmit nem lehet eladni, pedig a rózsáról például azt hinné az ember, hogy ez nem történhet meg, hiszen minden nagy esemény legnagyobb díszé, elkísér minket a keresztelőtől az utolsó búcsúig. Mindig velünk van. Helyi szinten a templomba is mi készítjük az asztaldíszeket.

– Melyek a terveik a jövőre nézve?

– Ha mi nem is tervezünk, a tervek kinőnek maguktól, mint a növények a földből. Egyelőre a legközelebbi terv az, hogy újraépítsük a fóliáinkat, amik a közelmúltban tönkrementek, mert az nagy területkiesést és termés kiesést jelent. A télen az ötcolos csőszerkezet összeomlott a hó súlya alatt, mert akkora hótakaró fagyott össze, hogy a fólia nem bírta a súlyt, és amikor összeomlott, a fagyos hó elégette maga alatt az összes virágot. Aztán jönnek az új szemek és az oltás következik, ami nagyon fontos és kényes folyamat. Az sem mindegy, hogy az alany milyen állapotban van, a beültetendő szemeknek is éretnek kell lenni, és így tovább. A második lépés az öntözőrendszer újítása lesz, amit a tavaly vásároltunk egy kilométernyit, s a szárazságban megrágták a patkányok. Ha álmokról beszélhetünk, akkor az az volna, hogy itthon dolgozhassunk, de nincs annyi felvásárló. Így is három faluban dolgozunk egyszerre plusz Nagyváradon, ott a Rogériusz negyed piacán árulunk, amit most fel akarnak újítani, és ennek folytán attól tartunk, hogy akkorák lesznek a bérleti díjak, hogy meg fognak ölni bennünket teljesen. Személyes álmokként az lenne a legjobb, ha csak a virágok nevelésére, szeretetére tudnánk koncentrálni.

✎ Aszalós Tímea

Hittel telve – Újabb ifjúsági találkozó Nagyváradon

A nagyváradai püspöki bazilikába vonulnak a katolikus ifjúsági találkozó résztvevői

* A bihari egyházmegye számos településéről érkeztek a fiatalok a „Telve hittel és Szentlélekkel” (*Apostolok cselekedetei*, 11. fejezet, 24. vers) mottójú ifjúsági találkozóra, amelyet a nagyváradai római katolikus püspökség az egyházmegyei ifjúsági központ keretében negyedik alkalommal szervezett meg június 8-án Nagyváradon.

A rendezvény a Szent László Római Katolikus Líceum épületében kezdődött, ahol a regisztráció után különböző szórakozási lehetőségekkel várták az érkezőket. Ezt követően imádkozva, énekelve vonultak át a jelenlevő Böcskei László nagyváradai megyés püspök vezetésével a bazilikába, ahol az ifjú zárándokok ünnepi szentmisén

vehettek részt. A püspök atya prédikációjában kiemelte Ferenc pápa oktató szavait, melyek kihangsúlyozzák Jézus fontosságát a mindennapi életben. A szentbeszédben az egyházi vezető sajtóságot jelképezően keresztül magyarázta el a hit és Isten fontosságát életünkben. A szentmise után csoportokba tömörülve foglalkozások zajlottak az egész püspöki palota kertjében, ami egyúttal az ebéd helyszínéül is szolgált. A délutáni program a szórakozás jegyében zajlott, változatos kulturális előadásokkal mulattatták a jelenlevőket. A nap Böcskei László püspök főpásztori áldásával zárult.

✎ B. J. R.

Gyerekprogramok és foci Érolasziban

* Érolasziban a várva várt nők és nőtlenek foci-mérkőzését az időjárás miatt csak június 9-én szervezték meg a helyi futballpályán. A délutáni programok alkalmával nemcsak a férfiaké volt a főszerep, hiszen a gyereknapot is megünnepeltük.

Az események délután 16 órakor kezdődtek, amikor pályára állt a nő és a nőtlen csapat is. Gyerekek, szülők és nézők is szép számban érkeztek. A gyerekeknek szervezett programok alatt mindenki jól érezte magát. A lányoknak pomponokat készítettünk, amivel mindenki szurkolhatott a számára kedves csapatnak. Majd az arcfestés következett, amit fiúk és lányok, kicsik és nagyok egyaránt élveztek, a fiúk körében a Pókember hálója volt a leggyakrabban kért rajz, míg a lányok esetében a virág és a pillangó volt a legdivatosabb.

A délután folyamán volt még csokievőverseny, zsákbán futás, kötélhúzás, lufipukkasztó-verseny is. Fiúk és lányok egyaránt kiválóan érezték magukat a csokoládéevők versenyén, mindenkinek fülig ért a szája a csokikockák láttán. Minden program sikeresen és vidáman zajlott, a gyerekek örömmel vettek részt a megmérettetéseken. A délután során bográcsost és bagulyást lehetett vásárolni, amelyek illatukkal csábították asztalhoz az érdeklődőket.

A szó- és gólsatával teli mérkőzés a nőtlen csapat 4-2 arányú győzelmével ért véget. A mára már hagyománynak számító mérkőzés ismét jó hangulatban telt, a meleg étel mellett pedig megbeszélhették a meccs lefolyását is.

A programot a Pro Érolaszi Egyesület szervezte, a gyereknap programok lebonyolítója pedig Incze Mónika óvónő volt.

✎ Fazekas Evelin

A beteg érdeke az első, nem az üzleté

Alázat és szolgálatkészség kell a gyógyszerészethez

* Pató Irénke néni (képünkön) ilyen alázattal és szolgálatkészséggel dolgozik évtizedek óta Székelyhídon. 1973-ban végezte el Marosvásárhelyen az orvosi egyetem gyógyszerészeti szakát, majd nyolc év érmihályfalvi szolgálat után 1981-ben jött Székelyhídra. Négy év díszesi kitérő kivételével – amikor szülőföldjén munkálkodott – tért vissza és azóta is töretlen szeretettel és lelkesedéssel segít megszűntetni a különböző „nyavalyák” okozta problémákat, betegségeket.

gyógyszerészetből lassan kereskedelem lett, de még mindig él az emberekben az igény a törődésre, a jó tanácsokra, az odafigyelésre. Még igényt tartanak a véleményre, a tapasztalatra.

Ezt szolgálja ki a „mindenki Irénke nénije”, és ebben a szellemben dolgozik napról-napra, fáradhatatlanul, munkatársaival, egy olyan munkaközösségben, ahol a „beteg” érdeke az első és nem az üzleté, az emberi értékek a fontosak és nem a vastag pénztárca.

Érdeklődésünkre Irénke néni elmesélte, hogy a ledolgozott 40 évből az első húsz volt a „szakma”, a második húsz az már üzlet is. Elanyagiasodott világunkban a

Gyógyszertáraink múltja

Ki gondolná, hogy több mint két évszázados múltra tekintenek vissza kistérségünkben a gyógyszertárak? Érmellék első ilyen vállalkozásaként tartják számon a történelmi források az 1798-ban Brandts Mihály által megnyitott Szarvas nevű patikát. Ezt 1806-ban átveszi a Szászmedgyesről ide települő id. Penkert Mihály. A Penkert család tulajdonában levő gyógyszertár apáról fiúra öröklődve viselte az Arany Szarvas nevet, majd 1907-ben megnyílik a Székelyhíd második patikája Védangyal néven, ami szintén az 1948-as államosításig szolgálta ki a gyógyulni vágyókat. Székelyhíd jelentőségét a térségben az is kiemeli, hogy a XVIII–XIX. században két patikát is fenn tudott tartani, ami az államosítás után már lehetetlen volt. Napjainkban újra három gyógyszertár működik városunkban.

Arra a kérdésre, hogy mennyire fordulnak az emberek vissza a természetes gyógymódokhoz vagy ragaszkodnak inkább a nyugati gyógyászat készítményeihez, azt a választ kaptuk, hogy fontos a tájékoztatás, és nem mindig a reklámok által kínált készítmények a hatékonyabbak. Egészséges életet csak odafigyeléssel, tudatosan táplálkozva lehet élni, kihasználva a milliárdnyi gyógynövényt, ami körülvesz minket és a rendelkezésünkre áll.

Beszélgésünk közben azon gondolkodtam, hogy az átingázott évek, az emberek gondja-baja, látszatra nem viselte meg Irénke néni és csak azzal foglalkozik, hogy a páciens elégedetten távozzon a gyógyszertárból, és a következő találkozáskor egy elégedett mosoly legyen a hála.

Ő még az a fajta patikus, akinek nem okoz gondot, hogy egy tinktúrát vagy kenőcsöt elkészítsen. Dolgozik, meghallgat, tanácsot ad, csendben, barátságosan mosolyogva.

Köszönjük, Irénke néni!

✂ B. J. R.

Gyermekbetegségek és védőoltások

Dr. Dávidházy Éva debreceni csecsemő- és gyermekgyógyász szakorvos előadásának rövid összefoglalása

* Az immunműködés a kisgyerekkorban átvészelt nagyobb gyermekbetegségek, a hétköznapi, kisebb-nagyobb fertőzések hatására terelődik megfelelő irányba. Az immunrendszer kialakulását segítik a védőoltások is. A manapság kora csecsemőkortól kamaszkorig beadott oltások megakadályozzák a súlyos betegségek természetes lefolyását, így elkerülhetők a súlyos szövődmények.

Az oltások általában több lépcsőben beadva alakítják ki a folyamatos védekezést úgy, hogy az első oltás alapimmunizáló hatású, a többi pedig emlékezteti a szervezetet a már kialakult védekezésre az adott kórokozóval szemben.

Oltást beteg, lázas gyermeknek nem szabad beadni. Az oltás előtt az orvost tájékoztatni kell a gyermek betegségeiről, előző oltási reakcióiról, a családban már előfordult allergiás reakciókról. Gyakori, enyhe oltási szövődmény, hogy egyes oltások helye bepirósodik, megduzzad vagy lázat okoz. Borogatással, lázcsillapítással lehet a kellemetlenséget csökkenteni. Vannak kötelező védőoltások és ajánlott (vagy választható) védőoltások.

1. Kötelező védőoltások:

- tuberkulózisra (gümőkór vagy TBC) BCG-oltást kapnak a gyermekek már születésüket követő napokban;
- diftéria (torokgyík);
- pertussis (szamárköhögés);
- tetanusz (merevgörccs);
- IPV (járványos gyermekbénulás);
- a HIB-oltás a leggyakoribb légúti kórokozó ellen nyújt védekezést, amely agyhártyagyulladást is okozhat;
- mumpsz;
- kanyaró (az egész világon elterjedt, igen ragályos fertőzőbetegség, amelyet lázas, hurutos bevezető szakasz és az azt követő kiütéses fázis jellemez);

- rubeola vagy rózsahimlő (az oltásnak azért van jelentősége, mert a várandós nők megbetegedése a terhesség korai szakaszában súlyos magzati károsodást okoz; az oltás Romániában nem kötelező, Magyarországon igen).

- B típusú hepatitisz (a sárgaság ellen Romániában a gyermekek már csecsemőkori oltást kapnak, míg Magyarországon 12 éves korban kapják meg ugyanezt; az oltóanyag neve Engerix B).

2. Az ajánlott védőoltások nem kötelezőek, de a szülő a gyermekorvossal konzultálva dönthet úgy, hogy beadatja gyermekének:

- A pneumococcus baktérium a leggyakoribb légúti kórokozó. Bronchitist (légcsőhurut), laringitist (gégegyulladás), meningitist (agyhártyagyulladást) okoz. A kórokozó okozta fertőzés elleni védőoltás neve: Prevenal. A gyermekorvos tanácsa: érdemes ezt is beadni a gyermeknek, mert ritkábban lesz beteg. Ajánlott oltási rend: két-, négy- és 15 hónapos korban, de egyéves kor után már egyetlen oltástól kialakul a védekezés.
- A gennyes agyhártyagyulladás betegség kórokozója a meningococcus (veszélyes betegség)
- A rotavírus elleni védőoltást öt hónapos korig ajánlott beadatni a gyermeknek. A rotavírus fertőzés során legyengül a csecsemő szervezetét és súlyos szövődmények alakulhatnak ki, ezért ajánlott.

A skarlát, a torokgyík, a gyermekbénulás, TBC régebben rettegett, könnyen halálos kimenetelű betegségek voltak. Ma már ritkán fordulnak elő az oltásoknak köszönhetően. Gondoskodjunk gyermekeink egészségéről!

✂ Palczert Judit

A szeretet nem fogy el...

Az érmelléki árva gyerekek otthonának közelgő felszenteléséért imádkozott velünk Bőjte Csaba

Folytatás az 1. oldalról ✂

Csaba testvér magával hozta és itt is hagyta az otthon védőjét, a prágai Kisjézus-szobrot, amely ennek az összefogásnak a jelképeként is tekinthető. A gyerekotthon vezetője, Kovács Ágnes és családja Székelyföldről érkezett városunkba, hogy itt egy új család tagja lehessen és hogy az összefogás nevében közösen a lakossággal felépítsék ezt a gyermekotthont, hogy egyetlen érmelléki rászoruló gyermekek nevelését és jó irányban való formálását, valamint a számukra történő otthonteremtést.

Bőjte Csaba mindenki számára sokat mondó prédikációjában a gyermeki jókedvre, a béketűrésre és a bizalomra buzdította a híveket. „A bizalom olyan, mint a malter, ami összetartja a téglákat, bízunk kell Istenben, a Jóatya 5 milliárd éve vezeti ezt a Föld nevű projektet, majd csak boldogul ezután is” – fejtette ki.

Továbbá hangsúlyozta a gyermeki vídamság fontosságát, hisz az ember nem csak munkára született, az a család, amelyik nem tud együtt leülni játszani, együtt nevetni, előbb vagy utóbb szét fog hullani. A prédikációban a gyermekkor elengedhetetlensége és fontossága kapta a legnagyobb hangsúlyt, a gyermek Jézus példáival alátámasztva. Csaba testvér kérte, hogy minden székelyhídi lakos tekintse szívügyének az otthon felépülését, az érmelléki rászoruló gyermekek nevelését és jó irányban való formálását, valamint a számukra történő otthonteremtést. A mise ideje alatt a gyermekkoros énekei lágyították meg minden jelenlévő szívét.

A gyerekotthon beindulását és működését az *Ér hangja* figyelemmel kíséri a továbbiakban is.

✂ Mészáros Klaudia

Az árva gyerekek otthona lesz szeptembertől a felújított kastély

✂ Aszalós Tímea

Mind egyek vagyunk e napon

Érmellékiek az összetartozás napján Gyermelyen

Városunk polgármestere, Béres Csaba, valamint a RMDSZ székelyhídi szervezetének elnöke, Ormos György képviselte Érmelléket a nemzeti összetartozás napja (június 4.) alkalmából a magyarországi Gyermelyen (Kömárom-Esztergom megye) szervezett megemlékezésen, amelyen a határon túli országok magyarlakta régióiból több meghívott is részt vett.

* A szervezők – tekintettel arra, hogy az anyaországgal szomszédos államokban június 4-e munkanapnak minősül – a rendezvény időpontját június 1-jét választották, így a meghívott vendégeknek egyszerűbb volt egy hétfői időpontban megjelenniük.

Elsőként Tirpák László helyi önkormányzati képviselő, történelem szakos tanár előadását hallgathatta végig a közönség a trianoni diktátumról, majd az eseményen részt vevőkkel együtt az emlékmű megkoszorúzása következett. Ezt követte Kókai Ritának, Gyermely község polgármester asszonyának rövid köszöntője, majd Béres Csaba mondta el ünnepi beszédét. A megemlékezés keretén belül legfontosabb szerepet a nemzeti összetartozás hangsúlyozása kapta, ennek szükségessége és fontossága, ami hajítja előre nemzetünket és megmaradásunkat teszi lehetővé.

Az összejövetelt idén második alkalommal rendezték meg, mint megtudhattuk, egy új hagyomány megteremtése reményében. A jelenlevők egy olyan eseménynek lehettek szeméssé fültnüi, ahol nem a közhelyek kapták a főszerepet, hiszen a felvidéki, délvidéki, kárpátaljai és erdélyi magyarságot képviselő települések vezetői mind örömmel jöttek el és vettek részt a találkozón.

Gyermely és Székelyhíd kapcsolata egyébként már nem új keletű, több évre visszanyúló közös munka alapozta meg a települések közti jó viszonyt. Különböző vallási és sporteseményeket szerveztünk már közösen, illetve előszeretettel látta vendégül egyik település a másik település lakóit. A közösen rendezett programok közelebb hozták egymáshoz a két lakosságot, ötletként már a testvér-települési kapcsolat kialakítása is felvetődött.

✂ M. K.

A gyerekek szeretete mindennek előtt

Beszélgetés Handzó Ilona nyugalmazott székelyhídi román szakos tanárral

Handzó Ilona székelyhídi nyugalmazott román szakos tanárnő, 41 éves pedagógusi pályafutást tudhat a háta mögött. Kevesen mondhatják el magukról, azt amit ő: „világéletemben azzal foglalkoztam, amit szerettem, a gyerekekkel és a tanítással”.

- Gyerekként mi szeretett volna lenni?
– Kiskoromban, ha megkérdezték, „Mi leszel ha nagy leszel?”, mindig azt válaszoltam, hogy tanítónéni. A mai napig úgy gondolom, hogy nekem a tanári pálya volt elrendelve.
- **Hogyan lesz egy magyar anyanyelvű diákból román tanár?**
– Az, hogy végül román tanár lett belőlem, egy véletlennek köszönhető. Amikor liceumba jártam, nagyon szerettem a földrajzot, így először történelem-földrajz szakra készültem. Ez a terv azonban hamar füstbe ment, mert a nagyváradi tanfelügyelőségen közölték velem, hogy ezen a szakon többeszer túljelentkezés van. Itt kaptam az ötletet, hogy próbáljam meg a Marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskolát, ahol akkor két új szakot indítottak, többek közt román–magyar tagozatot.
- **Mi jellemezte az akkori diákéletet?**
– Világéletemben egy tanulóslány voltam, számomra az egyetemista élet is a tanulásról szólt. Azonban nem volt ez másként a többiekkel sem. Lelkiismeretesen készültünk az órákra, szemináriumokra és szabadidőnkben olvastunk, tanultunk, dolgozatokat készítettünk. A mai egyetemistákról azt hallom, hogy jó részük nem a tanulással tölti az egyetemi éveket. Annak idején a főiskola komoly munka volt, hisz a tanáraink olyan lelkiismeretesen vezettek bennünket az úton, hogy szegyéltünk volna bármelyiküknek is csalódást okozni. Az egyetlen szórakozás a színház volt, ahová mindig kaptunk diákjegyet és nem volt olyan darab, amit kihagytunk volna.
- **Milyen volt a tanári pályafutása?**
– Engem először Érkörtvélyesre helyeztek ki. Nagyon boldog voltam az itt töltött három év alatt. Még most is előttem van annak a napsütéses délelőtnék a képe, amikor az állomásról sétáltam befelé a faluba, hogy jelentkezsek az isko-

la igazgatójánál. Ebben az időben tanultam meg igazán a szakmát. Felejthetetlen az egykori igazgató néhai Fülöp Lajos kötelességadata, mellyel tanított és irányított engem. Itt olyan lelkiismeretesen végeztem a tanári munkám és az akkori szokásos társadalmi- és kultúr munkát, hogy kijelöltek a Piskolt-Nagyággya közötti terület ifjúsági tevékenységeinek ellenőrzésére és irányítására. Rengeteg volt a papírmunka, de nem maradt el a szórakozás sem: bálakat, kultúr műsorokat szerveztünk, melyek értelmes szórakozási lehetőséget nyújtottak a fiataloknak. És büszke vagyok rá, hogy többéves pályafutásom alatt egyszer sem volt problémám a fiatalokkal. Manapság ez sajnos már nem így van, hiszen sokszor nem ismerik a mértéket. Az egy évnél katedrán kívüli munka után, egy évig Érolasziban tanítottam, utána pedig 1968-ban Székelyhidra kerültem. Az iskolai munka mellett, több éven keresztül voltam az akkori ifjúsági szervezet közéleti titkára. Sok volt a munka, de mégis vidámsággal teli időszak volt ez. Ma is nagy örömmel gondolok arra, hogy nagyon szerettek engem a fiatalok, mindenben segítettek és mellettem álltak. A

Székelyhídon eltöltött 31 évnél tanári szolgálat után, innen mentem nyugdíjba.

– **Milyen volt akkoriban tanárnak lenni?**

– A tanári munka egészen mást jelentett, mint manapság. Nagyon sok ellenőrzés volt és a papírmunkát kőkemény szigorral ellenőrizték. Sokszor még éjjel is leckevezetéseket írtunk. Nem volt olyan hét, hogy valakinek ne lett volna ellenőrzött órája. Nem volt könnyű időszak, de a hivatástudat mindannyiunknak erőt adott. A munkatársak közt nagy volt az összetartás, mindenben számíthattunk egymásra és a gyerekek és a szülő is tisztelettel néztek a tanároknak. Nagyon fontosak voltak az osztályfőnöki órák, melyeket szerintem manapság nagyon elhanyagolnak. Bennük volt minden: a gyerekeket jobban megismerte a tanár, látta a fejlődésük folyamatosságát és segítette nekik a későbbi döntésekben, a pályaválasztásban. Az osztályfőnöki tevékenység által kialakult a kölcsönös bizalom, a gyerekekhez közel tudott kerülni tanárunk. Jó lenne ma is nagyobb hangsúlyt fektetni az erkölcsi és lelki nevelésre.

– **Melyek a jó tanár ismertető jelei?**

... azt a tanácsot tudom a fiataloknak adni, hogy csak az válassza ezt a hivatást, aki szívvel-lélekkel, anyagiaktól, külsőségektől függetlenül tudja csinálni. Másképp az egész értelmét veszti.

– Sokan azt mondják tanárnak születni kell. Véleményem szerint első az elhivatottság, viszont a tanárrá válás egy hosszú folyamat eredménye is. Ehhez sok munka szükséges. Szerintem egy tanárnak tíz év kell ahhoz, hogy elsajátítsa a módszertan csínját-bínját. Mint minden szakmában a saját hibáiból is sokat tanul az ember, és nekem nagy segítséget nyújtottak az ellenőrzött órák is. A szorgalom mellett fontos a tartás, az, hogy amit a tanár lead, azt meg is követelje a diákjaitól. Tanári részről pedig a legfontosabb követelmények közé tartozik az őszinteség, segíteni akarás és mindenek előtt a gyerekek iránti szeretet. Ezek nélkül senki sem lehet jó tanár.

– **Ön milyen tanár volt?**

– Nem voltam a vasszigoromról híres, nem rettegtek tőlem a diákok, de amit leadtam, azt meg is követeltem tőlük. Nagyon sokat magyaráztam, addig amíg úgy nem éreztem, hogy mindenki megértette, mindenki marad valamivel az óráim után. Visszatekintve úgy látom, hogy vannak olyan dolgok, amiket mai fejjel talán másként csinálnék, azonban úgy érzem a munkámat mindig lelkiismeretesen végeztem, így nincs mit megbánnom. A visszajelzések pedig nagyon pozitívak. Nem tudok úgy végigmenni az utcán, hogy valaki meg ne kérdezze: „Csókolom, tanárnő, hogy tetszik lenni?” Ez a mai napig jó érzéssel tölt el.

– **Van-e olyan szó, kifejezés, ami a legjobban jellemzi önt?**

– A tanár, pedagógus szó. Én halálomig hű maradok a tanári pálya és lelkiület mellett, és azt a tanácsot tudom a fiataloknak adni, hogy csak az válassza ezt a hivatást, aki szívvel-lélekkel, anyagiaktól, külsőségektől függetlenül tudja csinálni. Másképp az egész értelmét veszti.

✎ V. B.

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

FIGYELEM! Egy megfejtő csak egy szelvényvel játszhat!

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____
Telefonszám _____
Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be augusztus 5-ig az *Ér hangja* dobozok valamelyikébe, melyeket a következő helyeken lehet megtalálni: **SZÉKELYHÍD** – Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, Sidy pub (a körforgalom mellett), **ÉRKÖRTVÉLYES** – ABC, **HEGYKÖZSÉNTMIKLÓS** – ABC.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert:

Papp Erzsébet, Maria Sercăianu, Szakál Enikő (mindhárman Székelyhidról)

VÍZSZINTES: 1. Választáson indít 6. Parlamenti képviselő 12. A hazug embert hamarabb ... mint a sánta kutyát 13. Láb alsó része 16. Kérdőíven szereplő kérdés lehet 17. Arad megyei autójelzés 18. Kis-sé ritka! 19. Fogyasztható, folyékony halmazállapotú anyagok 21. Falusi öregúr 22. Áramkörben van! 24. Nekünk, minket (németül) 25. ... kincse (a mérhetetlen gazdagság ókori perzsa uralkodóról elnevezett jelképe) 28. Határozórag 29. Téli sport 30. A megfejtés második része 32. A pattanás is ez 33. Szállítóeszköz folyó két partja között 34. El..., valami miatt nem tud mozdulni 36. Ollós állat 38. Páratlanul nyomja! 39. A középkor művészetének egyik irányzata

FÜGGŐLEGES: 1. A megfejtés első része

2. Táplálkozást elősegítő igéje 3. Ilyen katona volt a huszár 4. Átkarol 5. Folyadék 6. Információ 7. Indíték 8. Kicsi Attila 9. Szülő apjának becézése 10. Páros nyél! 11. A megfejtés harmadik, befejező része 14. Egymás fölé helyezett tárgyakat 18. Megelégteli 20. Arra a helyre csap valamit 21. Pénzbüntetetés 23. Emberszabású főemlősök 26. Van elég ideje 27. Sakkozni kezd! 30. Nesze, fogd és ... (felszólítás) 31. Kis termetű ló 32. Tétlen Kata! 35. Kilométer (röv.) 37. Kiütés a ringből (angol rövidítés)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12					14			15		
16					17			18		Á
19				20		21		22	23	
24				25		26		27	28	
29				30				31		A
H				32				33		
34	35					36		37	38	
R						K		39		

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti az *Ér hangja* Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad. Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

* Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Béres Angéla, Béres Imre, Béres Jutka-Renáta, Bíró Orsolya, Fazekas Evelin, Juhász György, Hevesi Zoltán, Mészáros Klaudia, Szabó Csongor, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B., e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala